

hvad han nhs httrede, ikke vil have Noget imod at faae Prostitutionen ordnet, og der fra Kommunalbestyrelsens Side naturligtvis endnu langt mindre vil være Noget derimod at indvende. Den høitærede Justitsminister har rimeligtvis glemt, hvad jeg i mit første Foredrag anførte, at Borgerrepræsentantskabet under 25de September forrige Aar har besluttet at anmode Magistraten om at andrage hos den høitærede Justitsminister paa Nedsættelsen af et Udvalg til Ordningen af Prostitutionen, og altsaa synes det jo, at netop Kommunalbestyrelsen høilig interesserer sig for denne Ordning, og at den ikke vil indvende Noget imod en Sundhedsvedtægt, fordi der optages som Tillæg dertil en Bestemmelse om Ordningen af Prostitutionen. Jeg seer mig derfor aldeles ikke foranlediget til at tage dette Endringsforslag tilbage, og skulde der klæbe en eller anden formel Mangel derved, saa er den i alt Fald ikke større, end at den overmaade godt vil kunne rettes ved tredie Behandling. Hvad derimod det andet Affnit af Endringsforslaget under Nr. 5 angaaer, som jo ogsaa liber af en formel Mangel, da skal jeg herved tage det tilbage; men iøvrigt troer jeg, at den høitærede Justitsminister vil indrømme mig i Sundhedspleiens Interesse, at det er et overmaade daarligt ordnet Forhold, naar Politidirektøren skal være Formand og Medlem af Sundhedskommissionen, og den Inspektør, der skal værne om Sundhedspolitiet, aldeles ikke har Sæde i den.

Formanden: Den sidste Halvdeel af Underændringsforslaget under Nr. 5 til Udvalgets Forslag under Nr. 18 er saaledes taget tilbage tilligemed det til samme knyttede Underændringsforslag. Jeg vil spørge, om Noget optager denne Deel af Underændringsforslaget (Ophold)? Da Ingen optager den, er den saaledes bortfalden.

J. M. Hansen: I Anledning af den ærede Ordførers Foredrag med Hensyn til det Affnit af Loven, der nu foreligger, skal jeg kun httre mig om et eneste Punkt, nemlig det af Udvalgets Fleertal under Nr. 23 stillede Forslag, der angaaer Straffen for dem, der sætte

sig ud over offentlige Bekjendtgjørelser, hvorved der gives et Paabud eller udstedes et Forbud med Hensyn til Foranstaltninger, der gaae ud paa at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Ro og Sikkerhed, hvilken Straf i Lovudkastet er fastsat til Bøder af indtil 20 Rd. Under første Behandling udtalte jeg, at jeg ansaa denne Straf for meget for ringe for denne Art Forseelser, der i enkelte Tilfælde kunne blive saa bethdelige, at en saadan Straf ikke vilde være tilstrækkelig til at affrække Folk fra at begaae dem. Jeg havde endog tænkt mig en højere Bøde end den, der nu er bragt i Forslag, nemlig 100 Rd., men da Udvalget i det Hele kunde enes om et saadant Beløb, sluttede jeg mig dertil, da dette Punkt ikke var af en saadan Vigtighed, at jeg fandt det rigtigt med Hensyn til samme at stille mig fra Udvalgets øvrige Medlemmer. Jeg bragte imidlertid tilige i Forslag, at der foruden en Mulkt af indtil 100 Rd. skulde tilføies: „eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maanedø“, og det vil sees, at et Fleertal af Udvalget har sluttet sig til dette Forslag. Jeg skal strax erklære, at jeg ikke har fundet nogen Bevegggrund til at stille dette Forslag deri, at jeg skulde ønske denne Straf anvendt paa saadanne Personer, for hvem den maatte anses at være strengere end en Mulkt af 100 Rd. Naar man i det Hele anseer en Mulkt af 100 Rd. tilstrækkelig for de meest graverende Tilfælde af denne Natur, der kunde indtræde, saa kunde det ikke være min Mening at ville give Anledning til, at dette Maximum skulde kunne forøges ved, at en anden Straffearart kunde blive anvendt, hvorved Straffen vilde blive endnu strengere; men at jeg ønsker denne Bestemmelse tilført, er netop begrundet i den modsatte Betragtning. Naar Noget bliver ikkjendt Bøder, som de ikke kunne betale, skulle de affone dem, og dette steer i Almindelighed ved Fængsel paa Band og Brød; de, der komme ind herunder, kunne efter den bestaaende Lovgivning ikke faae denne Afsoning af Fængsel paa Band og Brød ombyttet med simpelt Fængsel uden i følgende Tilfælde: naar den Paagjældende er under 18 eller over 60 Aar, eller naar hans legemlige Bestaaenhed er en saadan, at han ved Lægeattest beviser, at han ikke vil kunne udholde den strengere Straf